openbaar ministerie

Parket procureur des Konings
HALLE-VILVOORDE
Uitvoering

Systeemnr: 24CO6176
Pvnr: HV/N/55/ET/000046/2024
Kabinet: PK8
Rolnr: 24N001537
Plichtnr: 3
Betichtenr: /
Vonnisnr: /
Zittingsdatum: 16 april 2024
Datum : 16 april 2024

verz.: Nerviërsstraat 60 - 1730 Asse

De heer / Mevrouw de directeur **Centrum voor illegalen Caricole**
Tervuursesteenweg 302
1820 Steenokkerzeel
België

Gelet op het verzoekschrift tot invrijheidstelling ingediend door [redacted], geboren te Bardheere op [redacted]

Gelet op

de beschikking van heden van de raadkamer van de Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg te Brussel, waarbij de invrijheidstelling van betrokkene bevolen wordt;

BEVEELT de directeur van het centrum betrokkene **onmiddellijk in vrijheid te stellen**, indien hij/zij voor geen andere redenen aangehouden is en onder voorbehoud van beroep door de dienst Vreemdelingenzaken;

De procureur des Konings

VEERLE ANGILLIS
ATTACHE LOGISTIEK
TRANSITCENTRUM CARICOLE

Datum van uitspraak 16 april 2024
referte HV55.ET.000046/24
Systeemnummer 24CO6176
Rolnummer 24N001537

Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel

27e kamer (Correctionele Raadkamer)

VERZOEKSCHRIFT W. 15.12.1980

INZAKE: [redacted]
Verzoek(st)er

TEGEN: **DE BELGISCHE STAAT,**
vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor asiel, migratie en administratieve vereenvoudiging - Dienst Vreemdelingenzaken

---

Zetel:
Niko DE CAMPS — **voorzitter van de kamer**
Veronique VAN DER HOEVEN — **Afgevaardigd griffier**

Openbaar Ministerie:
T. OPHALVENS — **Substituut procureur des Konings**

[redacted]

De Raadkamer van de Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel heeft volgende beschikking gewezen:

Gelet op:

- Het verzoekschrift dat op 9 april 2024 werd neergelegd ten verzoeke v[redacted] door Meester CHIHAOUI Zouhaier, advocaat;
- De door Dienst Vreemdelingenzaken aan de bundel toegevoegde nota, die door bemiddeling van het Openbaar Ministerie aan de bundel werd toegevoegd;
- De verzoeker lichtte ter terechtzitting zijn verzoek toe bij monde van zijn raadsman Meester CHIHAOUI Zouhair, die conclusies neerlegt;
- Mevrouw Tessa OPHALVENS, substituut-procureur des Konings gaf advies;
- De verwerende partij verscheen niet, noch iemand voor hem.

Wat betreft de ontvankelijkheid

De verzoeker werd in het Gerechtelijk Arrondissement Brussel aangetroffen en het verzoekschrift beoogt het onderzoek van de wettelijkheid van de door de verweerder bevolen vrijheidsberoving.
Het verzoek is in zoverre dit doel nagestreefd wordt, naar materie en territorialiteit ontvankelijk.

Wat betreft de grond van de zaak.

De Raadkamer verwijst naar de inhoud van het verzoekschrift en naar de door Dienst Vreemdelingenzaken aan de bundel toegevoegde nota, die door bemiddeling van het Openbaar Ministerie aan de bundel werd toegevoegd.

Op 08.02.2024 diende verzoekende partij, komende vanuit Istanboel (Turkije), een verzoek om internationale bescherming (VIB) in bij de met grenscontrole belaste overheden op de luchthaven van Zaventem. Op diezelfde dag werd ten aanzien van verzoekende partij een beslissing tot vasthouding in een welbepaalde aan de grens gelegen plaats genomen, die hem diezelfde dag werd betekend. Er werd eveneens een bijlage 25 afgeleverd aan verzoekende partij. Verzoekende partij werd overgebracht naar het transitcentrum Caricole.

Verzoekende partij werd gehoord op 13.02.24 in het kader van zijn VIB en het dossier werd overgemaakt aan de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Op 05.03.2024 werd ten aanzien van verzoekende partij een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Verzoekende partij diende beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, dewelke op 28.03.2024 de eerder genomen beslissing van het CGVS bevestigde.

Op 02.04.2024 werd een terugdrijving naar Istanboel (Turkije) gepland voor verzoekende partij maar gezien verzoekende partij zich verzette, kon de terugdrijving niet doorgaan.

Op 02.04.2024 werd ten aanzien van verzoekende partij opnieuw een beslissing tot vasthouding in een welbepaalde aan de grens gelegen plaats genomen, dewelke haar diezelfde dag werd betekend.

Op 05.04.2024 diende verzoekende partij een tweede VIB in en werd haar een bijlage 25qq afgeleverd.

Op 05.04.2024 werd ten aanzien van verzoekende partij opnieuw een beslissing tot vasthouding in een welbepaalde aan de grens gelegen plaats genomen, dewelke haar dezelfde dag werd betekend. **Dit is de hier bestreden beslissing**.

Over het tweede VIB van verzoekende partij werd nog geen beslissing genomen.

Verzoekende partij haalt de schending aan van de artikels 13 en 5.4 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens en artikel 71 van de Vreemdelingenwet.

Artikel 5.4 (recht op vrijheid en veiligheid) van het EVRM luidt als volgt: "*Een ieder, wie door arrestatie of detentie zijn vrijheid is ontnomen, heeft het recht voorziening te vragen bij het gerecht opdat deze spoedig beslist over de rechtmatigheid van zijn detentie en zijn invrijheidstelling beveelt, indien de detentie onrechtmatig is.*"

Artikel 13 van het EVRM luidt als volgt: "*Een ieder wiens rechten en vrijheden die in dit Verdrag zijn vermeld, zijn geschonden, heeft recht op een daadwerkelijk rechtsmiddel voor een nationale instantie, ook indien deze schending is begaan door personen in de uitoefening van hun ambtelijke functie.*".

Artikel 71 van de Vreemdelingenwet geeft een opsomming van wetsartikelen op basis waarvan een vreemdeling van zijn vrijheid kan worden beroofd en waartegen beroep kan worden ingediend bij de Raadkamer van de correctionele rechtbank van zijn verblijfplaats in het Rijk of van de plaats waar hij werd aangetroffen.

Volgens verzoekende partij beschikt zij niet over een effectief rechtsmiddel gezien de documenten van het administratief dossier niet tijdig konden worden verkregen of ingekeken. Het recht dat wordt voorzien in artikel 71 van de Vreemdelingenwet, namelijk dat tegen een maatregel van vrijheidsberoving beroep kan worden ingesteld bij de Raadkamer, samengelezen met de artikels 13 en 5.4 van het EVRM, is hierdoor volgens verzoekende partij illusoir.

Verzoekende partij kan niet ernstig voorhouden dat voornoemde artikels werkelijk werden geschonden.

Verzoekende partij is opgesloten sinds 08.02.2024. Alle maatregelen jegens haar zijn feitelijk en juridisch gemotiveerd en werden ook aan haar betekend met vermelding van de mogelijke beroepen die ertegen kunnen worden ingediend.

[redacted]

Verzoekende partij heeft op 09.04.2024 een verzoekschrift tot invrijheidstelling kunnen indienen bij de bevoegde Raadkamer en toont hierdoor aan dat zij zich van een daadwerkelijk rechtsmiddel heeft kunnen bedienen.

Het gegeven dat verzoeker geen onmiddellijke toegang tot het volledig administratief dossier heeft kunnen verkrijgen, doet hier geen afbreuk aan. Verzoekende partij kan niet aannemelijk maken dat haar het recht op inzage werd ontzegd.

Verwerende partij wijst erop dat volgens de wet openbaarheid van bestuur de termijn om inzage te geven 30 dagen bedraagt na ontvangst van de vraag om inzage. Het administratief dossier kan ook worden ingekeken op de zetel van de Dienst Vreemdelingenzaken, om aldaar kennis te nemen van het dossier. Bovendien kan verzoekende partij ook voorafgaand aan de zitting bij de Raadkamer het administratief dossier raadplegen op de griffie.

Overwegende dat verzoeker ter zitting een conclusie neerlegt waarin hij bijkomend een nieuw middel opneemt ontleend aan een voorgehouden schending van artikel 74/5, lid 1 van de Vreemdelingenwet juncto artikel 8.2., 8.3b), 8.3 c) en 9.2 van de Opvangrichtlijn 2013/33/EU en artikel 5.1, f) van het EVRM.

Verzoeker betoogt dat in de bestreden beslissing dd. 05/04/2024 overeenkomstig artikel 9 van de Opvangrichtlijn 2013/33/EU, niet de correcte juridische grond wordt vermeld waarop de beslissing gebaseerd is. Verzoeker houdt in concreto voor dat in de beslissing geen duidelijke juridische basis wordt vermeld, terwijl de juridische rechtsgrond artikel 74/5, §1, 2° Vreemdelingenwet juncto de artikelen 8.2 en 8.3b) van de Opvangrichtlijn 2013/33/EU had moeten worden vermeld. Bovendien houdt verzoeker voor dat de bestreden beslissing verkeerdelijk werd gemotiveerd, nu de bestreden beslissing een motivering aangaande het risico op onderduiken bevat, terwijl artikel 8.3 c) van de Opvangrichtlijn 2013/33/EU van toepassing is en deze bepaling niet van een dergelijke toepassingsvoorwaarde gewaagd. Tenslotte meent verzoeker dat uit de motivering van de bestreden beslissing minstens had moeten blijken waarom andere, minder dwingende maatregelen niet effectief hadden kunnen worden toegepast.

De Raadkamer stelt vast dat de bestreden beslissing in fine uitdrukkelijk verwijst naar artikel 74/5, § 1, eerste lid, 2° van de wet van 15 december 1980 als juridische rechtsgrond in uitvoering waarvan de beslissing werd genomen. Hoewel de motivering van de bestreden beslissing m.b.t. het risico op onderduiken, de toepassing van artikel 8.3 b) van de Opvangrichtlijn 2013/33/EU laat vermoeden, werd deze bepaling niet expliciet opgenomen in de bestreden beslissing. Overeenkomstig de recente rechtspraak van het Hof van Cassatie, waarvan kopie werd neergelegd, worden grensprocedures geregeld door artikel 8.3 c) i.p.v. artikel 8.3 b) van de Opvangrichtlijn 2013/33/EU.

Los van een eventuele 'overmatige' motivering in de bestreden beslissing m.b.t. het risico op onderduiken in toepassing van artikel 8.3.b) van de Opvangrichtlijn 2013/33/EU, moet de Raadkamer vaststellen dat uit de motivering van de bestreden beslissing geen enkele 'subsidiariteits-afweging' blijkt, waarom m.a.w. overeenkomstig artikel 8.2 van de

Opvangrichtlijn 2013/33/EU andere minder dwingende maatregelen niet effectief hadden kunnen worden toegepast.

De bestreden maatregel is derhalve niet deugdelijk gemotiveerd in het licht van artikel 8.2 van de Opvangrichtlijn 2013/33/EU.

OM DEZE REDENEN,

Bij toepassing van de wettelijk beschikkingen, door de voorzitter aangeduid, namelijk:

- Artikel 5 van de wet van 20 april 1874, gewijzigd door de wet van 13 maart 1973,
- Artikel 94 van het gerechtelijk wetboek,
- De artikelen 11 tot 13, 16, 31, tot 37, 41 van de wet van 15 juni 1935,
- De artikelen 7, 25, 27, 54, 67, 71 en 72 van de wet van 15 december 1980;

Oordelend bij verstek ten aanzien van de verwerende partij;

BESLIST DE RAADKAMER

Het verzoekschrift **ontvankelijk en gegrond** te verklaren.

Beveelt de vrijlating van verzoeker.

Er werd gebruik gemaakt van de Nederlandse taal voor de rechtspleging, de vordering van het Openbaar Ministerie en de pleidooien;

De gezegden van de verzoeker werden door de hiervoor genoemde tolk naar het Nederlands vertaald.

Deze beschikking is met gesloten deuren gewezen te Brussel op de zitting van 16 april 2024 door de raadkamer bij de Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg, zevenentwintigste kamer, samengesteld Niko DE CAMPS, alleenzetelend rechter, in aanwezigheid van Mevrouw Tessa OPHALVENS, substituut-procureur des Konings, als openbaar ministerie, en met bijstand van Veronique VAN DER HOEVEN als afgevaardigd griffier.

Veronique VAN DER HOEVEN

Niko DE CAMPS